Republica Moldova
mun. Chișinău, str. Kiev nr. 3

Dosarul nr. 3-3698/2024

H O T Ă R Â R E

în numele Legii

Dispozitivul hotărârii judecătorești a fost pronunțat în ședința de judecată desfășurată în data de **10 martie 2025, în Republica Moldova, mun. Chișinău, str. Kiev nr. 3.**

În conformitate cu art. 226 alin. (2) Cod administrativ, deoarece participanții la proces au depus cerere de apel, hotărârea este **întocmită integral în termen de 45 de zile lucrătoare** calculate începând cu data recepționării materialelor cauzei.

10 martie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău
sediul Rîșcani

În conformitate cu art. 46 alin. (1) CPC, instanța de judecată
specializată pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ:
Președintele ședinței, judecător, Bolocan Elena,
Grefier, Negru Elena,

Cu participarea: Reprezentantului reclamantului, avocatul Havrun Alexandru,
Reprezentanților autorității publice pârâte, Ianciu Tatiana și Negura Radu,
Fiind respectată procedura legală de citare a participanților la proces, părțile fiind conștiente de drepturile și obligațiile sale procedurale, înaintea pronunțării pe fond având posibilitatea de a-și expune punctul de vedere verbal și/sau scris în conformitate cu art. 38, 218 Cod administrativ al RM,

Examinând în **ședință publică în limba de stat în procedura contenciosului administrativ în limitele controlului judecătoresc – acțiunea în contencios administrativ** înaintată de Palii Dumitru împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne al RM privind anularea actului administrativ prin care a fost respinsă cererea și constatarea nulității înscrierilor efectuate în sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră, –

C o n s t a t ă:

Acțiunea în contencios administrativ: În data de 01 august 2024, Palii Dumitru, prin intermediul avocatului Havrun Alexandru, s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne al RM privind anularea actului administrativ prin care a fost respinsă cererea și constatarea nulității înscrierilor efectuate în sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră.

În motivarea acțiunii, reclamantul indică, că la data de 14.11.2019, în privința sa a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție pentru faptul că, la data de 29.06.2019, la pista de control „autoturisme ieșire din țară” a postului vamal Otaci (PVFI rutier), aproximativ la orele 06:44, la momentul când s-a prezentat pentru efectuarea controlului vamal, s-a stabilit precum că, conform informației din STIPF, are pe teritoriul Republicii Moldova un mijloc de

transport marca *****, model *****, nr. caroseriei - *****, înmatriculat în *****, introdus pe teritoriul țării la data de 26.03.2011, în condițiile art. 1841 Cod Vamal, fără a fi înregistrată ieșirea în termenii prevăzuți. Acțiunile sale au fost încadrate conform prevederilor art. 287 alin. (8) Cod contravențional - exprimate prin nescoaterea de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a autoturismului de marca *****, model *****, nr.caroseriei - *****, înmatriculat în *****, introdus cu obligația de a fi scos de pe teritoriul vamal în decurs de 180 de zile.

Menționează că, a explicat agenților constatatori că mijlocul de transport vizat nu a fost scos din țară deoarece nu-i aparține și nu a fost introdus în țară de către el.

Notează că, prin Decizia șefului adjunct al Biroului Vamal Nord, Marian Sofroni, adoptată la 14.11.2019, a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 287 alin. (8) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 84 u.c., echivalentul a 4200 lei, prin prisma art. 10 alin. (34) al Legii nr.1569 din 20.12.2002 cu privire la modul de introducere și scoatere de pe teritoriul RM de către persoane fizice, s-a dispus obligarea scoaterii în termen de 30 zile de pe teritoriul vamal al RM, a mijlocului de transport menționat supra.

Specifică, că prin procedurile legale de contestare a deciziei din 14.11.2019, nu s-a obținut anularea deciziei de sancționare, or instanțele de judecată și-au întemeiat soluția pe informația eronată care a fost înscrisă în sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră (SIIPF), precum că, la data de 23.03.2011, Palii Dumitru, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova a intrat în țară prin punctul de trecere al frontierei Costești și a introdus în țară automobilul - marca *****, model *****, nr.caroseriei - *****.

Comunică, că pe lângă contestarea deciziei contravenționale, la data de 02.04.2021 s-a adresat cu o plângere către CNA Nord, solicitând tragerea la răspundere penală a persoanelor necunoscute care din interes material au introdus date false în SIIPF.

Prin răspunsul din 28.02.2024, emis de Direcția Generală Teritorială Nord, s-a confirmat că autoturismul menționat nu a fost introdus în Republica Moldova de către Palii Dumitru, ci de către cetățeanul ***** – fapt recunoscut de acesta în declarația sa din 19.05.2021 și susținut indirect și de informațiile furnizate de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră (fila 67-68 a materialului examinat).

Prin urmare, reclamantul susține că a fost sancționat pe nedrept pentru o faptă pe care nu a comis-o și a fost obligat la o acțiune imposibil de îndeplinit, întrucât nu are nicio legătură cu mijlocul de transport în cauză. Înscrierea efectuată în SIIPF la data de 26.03.2011 privind presupusa introducere a automobilului în țară de către Palii Dumitru constituie un act administrativ individual eronat (fals) ce urmează a fi corectat în conformitate cu pct. 14 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 834 din 07.07.2008 privind sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră, sau trebuie constatată nelegalitatea acesteia.

Precizează că, la data de 29.04.2024, s-a adresat cu cerere prealabilă către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, prin care a solicitat să fie dispusă anularea înscrierii efectuate în sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră potrivit căreia la data de 23.03.2011, Palii Dumitru a intrat în țară prin punctul de trecere de frontieră Costești și a introdus automobilul ***** *****, nr. caroseriei - *****, întrucât această informație este eronată.

Prin răspunsul nr.35/7-3-4182 din 28.05.2024 autoritatea l-a informat că „rectificarea în SIIPF a calității cet. Palii Dumitru, la traversarea frontierei de stat cu mijlocul de transport de model **********, cu cod VIN: *****, la data de 23.03.2011, este imposibilă dat fiind faptul că datele privind traversarea frontierei de stat atât de către cetățeanul sus menționat cât și despre mijlocul de transport de referință au fost distruse din SIIPF”.

Notează că, în acest context, a depus o nouă cerere prealabilă către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, solicitând constatarea nulității înscrierii respective din SIIPF, întrucât aceasta este eronată și nu corespunde realității.

Prin răspunsul nr. 35/7-3-5220 din 2 iulie 2024, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a respins cererea ca fiind neîntemeiată, comunicând totodată că dosarul administrativ a fost transmis Ministerului Afacerilor Interne pentru examinare și adoptarea unei decizii corespunzătoare.

Ulterior, la data de 19 iulie 2024, Ministerul Afacerilor Interne a emis un răspuns prin care a menținut, fără modificări, soluția adoptată anterior de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră.

Astfel, reclamantul solicită: - anularea deciziei Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr.35/7-3-5220 din 02.07.2024 și deciziei Ministerului Afacerilor Interne nr.42/2995 din 19.07.2024 prin care a fost respinsă cererea prealabilă; - constatarea nulității înscrierii efectuate în sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră, precum că la dată de 23.03.2011, Palii Dumitru, născut la *****, IDNP *****, cetățean a Republicii Moldova, a intrat în țară prin punctul de trecere al frontierei Costești și a introdus în țară automobil - marca *****, model *****, nr.caroseriei *****.

Referința pârâtului Ministerul Afacerilor Interne: În apărarea sa pârâtul a înaintat referință, solicitând respingerea ca neîntemeiată a acțiunii în contencios administrativ înaintate de către Palii Dumitru. (a se vedea f.d.35-37)

Referința pârâtului Inspectoratul General al Poliției de Frontieră: În apărarea sa pârâtul a înaintat referință, solicitând respingerea ca neîntemeiată a acțiunii în contencios administrativ înaintate de către Palii Dumitru. (a se vedea f.d.41-45)

În cadrul dezbaterilor judiciare, în temeiul art. 218 Cod administrativ al RM, art. art. 211, 213, și art. 233 Cod de procedură civilă al RM:

În ședința de judecată, reclamantul Palii Dumitru nu s-a prezentat, fiind reprezentat de către avocatul Havrun Alexandru, care a susținut în fapt și drept cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea integrală a acțiunii în contencios administrativ.

Reprezentanții autorităților publice pârâte, Ianciu Tatiana și Negura Radu, în ședința de judecată au solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și drept expuse în referințe.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ:

În fapt și în drept, obiectul acțiunii în contencios administrativ îl constituie acțiunea în contencios administrativ înaintată de Palii Dumitru împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne al RM privind anularea actului administrativ prin care a fost respinsă cererea și constatarea nulității înscrierilor efectuate în sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră.

În drept, instanța de judecată reține că, în temeiul art. 17 din Codul administrativ, **drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.**

În temeiul art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, **orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.** O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci cînd **autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.**

În temeiul art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației cînd se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

În temeiul art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

În temeiul art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd: a) există o hotărîre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sînt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 CA – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Astfel, analizând materialele dosarului judiciar prin coroborare cu materialele dosarului administrativ, respectiv argumentele participanților la proces, având în vedere faptul că, în prezenta cauză părțile nu au invocat, precum nici nu au probat prin probe pertinente că ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus

încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau că, la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, –

Nu sunt temeiuri de a considera că acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 din Codul administrativ, a fost respectată procedura prealabilă de adresare în instanța de judecată, acțiunea a fost semnată și depusă de către reprezentantul reclamantului, avocatul Havrun Alexandru (în baza mandatului MA 1542262 – f.d.4), iar reclamantul poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, –

Instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Palii Dumitru împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne al RM **privind anularea actului administrativ prin care a fost respinsă cererea și constatarea nulității înscrierilor efectuate în sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră** întrunește condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ și, respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

Instanța de judecată consideră eronate argumentele autorităților publice pârâte, care invocă inadmisibilitatea acțiunii înaintate, or, în esență, reclamantul înaintează acțiune în constatarea nulității înscrierii efectuate în sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră, precum că la dată de 23.03.2011, Palii Dumitru, născut la *****, IDNP *****, cetățean a Republicii Moldova, a intrat în țară prin punctul de trecere al frontierei Costești și a introdus în țară automobil - marca *****, model *****, nr. caroseriei *****, **care constituie acte reale în privința cărora sunt aplicabile dispozițiile referitoare la actele administrative în temeiul art. 10 și art. 14 Cod administrativ,** reclamantul fiind în drept să revendice încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice prin înaintarea unei acțiuni în contencios administrativ.

<u>Aprecierea instanței de judecată</u> cu privire la **<u>fondul acțiunii în contencios administrativ:</u>** Audiind explicațiile participanților la proces, examinând circumstanțele de fapt și drept invocate prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în proces, instanța de judecată ajunge la concluzia **că este legal și întemeiat să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ**, având în vedere argumentele reținute *infra.*

Obiectul juridic al acțiunii în contencios administrativ îl constituie cererea de chemare în judecată înaintată de Palii Dumitru împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne al RM privind anularea actului administrativ prin care a fost respinsă cererea și constatarea nulității înscrierilor efectuate în sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră, **care constituie acțiune în constatarea nulității actelor reale în privința cărora se aplică dispozițiile referitoare la actele administrative.**

În temeiul art. 10 alin. (1) Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

În temeiul art. 14 Cod administrativ: (1) **Actul real este activitatea administrativă de drept public care nu are drept scop o reglementare concretă sau abstractă, ci un rezultat real.**

(2) Sînt acte reale, în special, informațiile, avertizările sau recomandările **autorităților publice și acțiunile întreprinse de acestea.** (3) *În măsura în care prevederile prezentului cod nu conțin reglementări imperative, în privința actelor reale se aplică corespunzător dispozițiile referitoare la actele administrative individuale, dacă acest lucru nu este exclus în baza diferențelor dintre actul administrativ individual și actul real.*

Astfel, **în fapt**, apreciind obiectiv explicațiile participanților la proces prin coroborare cu înscrisurile care constituie parte integrantă a dosarului administrativ și a dosarului judiciar, pertinente și concludente pentru judecarea completă și obiectivă a cauzei prin prisma prevederilor art. art. 117 – 122, art. 130 CPC, instanța de judecată constată următoarele circumstanțele de fapt:

La data de 14 noiembrie 2019, prin decizia Biroului Vamal Nord nr.1724/2019, reclamantul Palii Dumitru a fost sancționat contravențional pentru faptul că, la 29 iunie 2019, în jurul orei 06:44, la pista de control „autoturisme - ieșire din țară" din cadrul Postului Vamal Otaci, a fost identificat în Sistemul Informațional Integrat al Poliției de Frontieră (SIIPF) ca fiind persoana care a introdus pe teritoriul Republicii Moldova, la data de 26.03.2011, un mijloc de transport înmatriculat în **********, cu numărul caroseriei *****, fără a-l scoate ulterior din țară în termenul legal prevăzut. Fapta a fost încadrată în temeiul art. 287 alin. (8) din Codul contravențional, iar Palii Dumitru a fost sancționat cu amendă în cuantum de 84 de unități convenționale (4.200 lei), fiind totodată obligat să scoată mijlocul de transport din țară în termen de 30 de zile. (f.d.6, 7 dosar administrativ)

Potrivit materialelor dosarului administrativ, reclamantul a contestat faptul pretinsei introduceri pe teritoriul Republicii Moldova, la data de 26.03.2011, a mijlocului de transport menționat mai sus.

La data de 02 mai 2024, reclamantul a înaintat o cerere în adresa Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, prin care a solicitat anularea înscrierii efectuate în SIIPF, potrivit căreia, la data de 23.03.2011, ar fi introdus în Republica Moldova, prin punctul de trecere al frontierei Costești, un automobil de model ***** *****, înmatriculat în **********, cu numărul caroseriei *****. (f.d.1-2 dosar administrativ)

Prin răspunsul nr. 35/7-3-4182 din 28 mai 2024, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, invocând prevederile pct.25 din Regulamentul privind modul de ținere a Registrului care formează Sistemul Informațional Integrat al Poliției de Frontieră, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.834/2008, a comunicat că datele introduse în sistem sunt stocate pe o perioadă de 5 ani, ulterior fiind distruse automat, în ordinea în care au fost înregistrate. În consecință, s-a menționat că rectificarea calității petiționarului Palii Dumitru în ceea ce privește traversarea frontierei cu mijlocul de transport menționat, la data de 23.03.2011, este imposibilă, întrucât informațiile respective au fost deja șterse din sistem. (f.d.15 dosar administrativ)

Ulterior, prin cererea din 20 iunie 2024, reclamantul a solicitat constatarea nulității înscrierii respective din SIIPF, care îl indică drept persoana ce ar fi introdus în țară, la data de 23.03.2011, autoturismul marca ***** *****, înmatriculat în **********, cu numărul caroseriei *****. (f.d.20-22 dosar administrativ)

Prin răspunsul nr. 35/7-3-5220 din 2 iulie 2024, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a respins cererea prealabilă ca fiind neîntemeiată, precizând totodată că dosarul administrativ a fost transmis autorității ierarhic superioare – Ministerul Afacerilor Interne – pentru soluționare și adoptarea unei decizii finale. (f.d.18-19 dosar administrativ)

Prin răspunsul nr.42/2995 din 19.07.2024, Ministerul Afacerilor Interne a menținut, fără modificări, soluția adoptată anterior de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră. (f.d.16-17 dosar administrativ)

În continuare, la 01 august 2024, Palii Dumitru s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune în contencios administrativ. (f.d. 5-7 dosar judiciar)

În drept, în temeiul art. 277 – 278 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionare în termen legal a unei cereri se poate adresa instanţei judecătoreşti competente pentru anularea actului, repunerea în drept şi repararea prejudiciului.

Acţiunile în contenciosul administrativ se examinează de instanţele judecătoreşti respective conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia contenciosului administrativ.

În temeiul art. 195 Cod administrativ al RM, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu exceptia art. 169–171.

În temeiul art. 224 alin. (1) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;

b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată; c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată; d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul;

f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În temeiul art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În temeiul art.225 alin.(4) din Codul administrativ, alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de contencios administrativ sînt reglementate expres prin legi speciale.

În temeiul art. 93 alin. (1) – (3) din Codul administrativ, (1) **fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția**, (2) prin derogare de la prevederile alin. (1), **fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale**, iar (3) reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia să respingă ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Palii Dumitru împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne al RM privind anularea actului administrativ prin care a fost respinsă cererea și constatarea nulității înscrierilor efectuate în sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră.

În temeiul art. 141 alin. (1) Cod administrativ, u**n act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare.**

(2) Un act administrativ individual este, de asemenea, nul: a) dacă executarea lui cere săvîrșirea unei fapte ilegale, care constituie o componență de contravenție sau de faptă penală; b) dacă din motive reale nimeni nu-l poate executa; c) dacă contravine bunelor moravuri; d) dacă la emiterea lui a contribuit o persoană care nu are dreptul să participe în procedură administrativă conform art. 49 alin. (1); e) dacă a fost emis în scris, dar nu poate fi identificată autoritatea publică emitentă; f) în alte cazuri prevăzute de lege.

În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 834 din 07 iulie 2008 cu privire la Sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră, SIIPF reprezintă ansamblul datelor, informaţiilor, fluxurilor şi circuitelor informaţionale, al procedurilor şi mijloacelor de acumulare şi utilizare a informaţiei menite să contribuie la realizarea obiectivelor instituţiei. Ca rezultat al funcţionării sistemului, se formează resursa informaţională unică a Poliţiei de Frontieră.

Sistemul Informațional Integrat al Poliției de Frontieră este parte componentă a Resurselor informaţionale de stat ale Republicii Moldova.

Sistemul Informațional Integrat al Poliției de Frontieră este destinat pentru colectarea, prelucrarea, stocarea, actualizarea şi analiza inclusiv, în prealabil, a datelor despre persoanele fizice şi mijloacele de transport care traversează sau intenționează să traverseze frontiera de stat a Republicii Moldova, despre evenimentele ce au loc pe segmentul verde al frontierei, cu punerea acestor informaţii la dispoziţia autorităţilor publice competente, altor persoane fizice şi juridice, în conformitate cu Legea nr.283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliţia de Frontieră şi Legea nr.215 din 4 noiembrie 2011 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova, precum şi cu alte acte legislative şi normative în vigoare.

În temeiul pct. 21^1 din Conceptul tehnic al Sistemului informațional integrat al Poliției de Frontieră, **datele cu caracter personal prelucrate în cadrul SIIPF sunt stocate pentru o perioadă de 5 ani, ulterior se distrug în mod automatizat, în ordinea în care au fost înregistrate**.

Totodată, și pct.25 din Regulamentul privind modul de ținere a Registrului care formează Sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră, stabilește că, datele introduse în SIIPF sunt stocate pentru o perioadă de 5 ani, ulterior acestea se distrug în mod automatizat, în ordinea în care au fost înregistrate.

Prin urmare, cu privire la decizia Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/7-3-5220 din 02.07.2024, adoptată în procedură prealabilă, prin care a fost respinsă solicitarea reclamantului privind constatarea nulității înscrierii efectuate în SIIPF, precum și decizia Ministerului Afacerilor Interne nr. 42/2995 din 19.07.2024, prin care a fost menținută decizia Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, instanța de judecată conchide că, actele administrative contestate sunt conforme cu dispozițiile legale și au fost adoptate în baza cadrului normativ incident.

Instanța constată că, înscrierea contestată nu mai există în evidențele SIIPF, acesta fiind radiată de drept ca urmare a expirării termenului legal de păstrare, fapt confirmat oficial de către autoritatea competentă.

În aceste condiții, cererea reclamantului privind constatarea nulității unei înscrieri incerte și inexistente este lipsită de obiect și de interes, iar solicitarea privind anularea deciziilor autorităților pârâte este nefondată, întrucât aceste decizii au fost emise în deplină conformitate cu cadrul legal aplicabil și nu conțin elemente de abuz sau exces de putere. Refuzul de a efectua o rectificare într-un sistem informatic din care datele au fost legal eliminate nu poate fi calificat drept nelegal sau nejustificat. Prin urmare, acțiunea formulată de Palii Dumitru urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În contextul celor expuse, analizând argumentele invocate de reclamant în cererea de chemare în judecată, în raport cu circumstanțele de fapt ale speţei și cadrul legal aplicabil, instanța de contencios administrativ conchide că, activitatea administrativă efectuată de autoritatea publică pârâtă este una legală și întemeiată, fiind efectuată în strictă conformitate cu prevederile legislației.

Astfel, deoarece instanța nu a constatat temeiuri de nulitate în temeiul art. 141 Cod administrativ în acte reale efectuate în procedură administrativă, valabilitatea și legalitatea acestora nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, instanța ajunge la concluzia că circumstanțele respective constituie temei de respingere a cererii de chemare în judecată depuse de Palii Dumitru, ca fiind neîntemeiată.

În aceeași timp, instanța de judecată conchide că încălcările revendicate prin prezenta acțiune, nu își găsesc confirmare prin prisma cadrului normativ în vigoare la data desfășurării activității administrative, respectiv **argumentele părții reclamante în acest sens sunt întemeiate pe interpretarea eronată a normelor de drept material.**

În ceea ce privește argumentele reclamantului întemeiate pe actele emise în procesul contravențional și penal, se constată că acestea depășesc limitele examinării în temeiul art. 194 Cod administrativ al RM, nefiind admisibile de drept, partea fiind drept a se apărare în mod echitabil în procesele contravențional și/sau penal indicat.

Astfel, deoarece circumstanţele importante pentru procedura administrativă desfășurată, au fost constatate şi elucidate pe deplin de autoritatea publică pârâtă, concluziile autorității publice nefiind în contradicţie cu circumstanțele de fapt constatate, iar la emiterea actelor administrative de soluționare a cererii, autoritatea publică a aplicat corect normele de drept material, **instanța de judecată ajunge la concluzia că nu există temei pentru constatarea nulității actelor reale efectuate în procedură administrativă.**

Având în vedere faptul că instanța de judecată s-a expus asupra argumentelor de principiu invocate de partea reclamantă, în rest, instanţa de judecată respinge argumentele reclamantului, reprezentantului reclamantului și consideră că nu este necesar să răspundă la fiecare în parte, acestea fiind vădit neîntemeiate şi inadmisibile, ori, în sensul jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului obligă, inter alia, instanţele naţionale să examineze adecvat declarațiile, argumentele şi probele, cu toate acestea, deşi articolul 6 § 1 al Convenției obligă instanţele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Series A nr. 288, și Burg v. France (dec.), nr. 34763/02, ECHR 2003-II).

Întinderea obligaţiei de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea Ruiz Torija v. Spain și Hiro Balani v. Spain, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle v. Finland, 19 decembrie 1997, § 55, Reports of Judgments and Decisions 1997-VIII, inclusiv hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului pronunţată în pricina Fomin v. Moldova, nr. 36755/06, § 31, 11 octombrie 2011).

În concluzie, **ținând cont de circumstanțele constatate și normele de drept reținute supra, întru respectarea principiului legalității procesului judiciar și respectiv, al dreptului la un proces echitabil, cu respectarea limitelor controlului judecătoresc,** deoarece nu au fost constatate temeiuri de nulitate și decizia de soluționare a cererii prealabile este legală, iar prin acestea reclamantul nu este vătămat în drepturile sale, **instanța de judecată ajunge la concluzia să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ** înaintată de Palii Dumitru împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne al RM privind anularea actului administrativ prin care a fost respinsă cererea și constatarea nulității înscrierilor efectuate în sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră, în conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), art. 225, 226 din Codul administrativ – **deoarece nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e) Cod administrativ al RM.**

Compensarea cheltuielilor de judecată: Având în vedere faptul că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod și suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu exceptia art. 169–171 CPC, –

În temeiul art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, care prevede că, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată, deoarece reclamantul a pierdut procesul, instanța de judecată constată că nu există temei legal de compensare a cheltuielilor de judecată la cererea reclamantului.

Partea dispozitivă: În conformitate cu prevederile art. art. 236, art. 238 – 241, art. art. 277 – 278 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, art. 22, 24, 219 și art. 224 alin. (1) lit. f) art. 225, 226 și art. 232 Cod administrativ al Republicii Moldova**,** în urma deliberării, instanța de judecată, –

H o t ă r ă ș t e:

A **respinge ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ –** înaintată de Palii Dumitru împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Ministerului Afacerilor Interne al RM privind anularea actului administrativ prin care a fost respinsă cererea și constatarea nulității înscrierilor efectuate în sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră.

Se explică că, hotărârile în fond se motivează în scris în termen de 45 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii de apel depuse în termen sau în termen de 45 zile lucrătoare de la depunerea unei cereri de motivare a hotărîrii. Cererea de motivare a hotărîrii se depune în termenul de decădere de 15 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, în temeiul art. 226 alin. (2) Cod administrativ al RM.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile calculate de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței, judecător – **Elena Bolocan**

Copia corespunde originalului,
Judecător Elena Bolocan

Actul judecătoresc este public și poate fi accesat pe pagina web a instanței www.jc.instante.justice.md.